

Ministerstvo životního prostředí

Vršovická 1442/65

Praha 10, 100 10

prostřednictvím

KRAJSKÝ ÚŘAD JIHOMORAVSKÉHO KRAJE

Odbor životního prostředí

Žerotínovo náměstí 3,

601 82 Brno

Sp. zn.: S-JMK 178369/2019 OŽP/VIč

Č. j.: JMK 30093/2020

V Brně dne 6. 3. 2020

Odvolaatel:

JUDr. Petr Šulc

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

podporovaný ve věci více než 200 občany starších 18 let
a dotčený ve svých právech a právech chráněných zájmech

ODVOLÁNÍ

**proti rozhodnutí, kterým byl vydán ZÁVĚR ZJIŠŤOVACÍHO ŘÍZENÍ
k záměru SO 102 – „Parkovací dům Purkyňova“, k. ú. Královo Pole, okr.
Brno-město**

Příloha: Článek V. Papírníkové zveřejněný na webových stránkách Petice „Změna lokality záchytného parkoviště Purkyňova mimo obytné zóny“

Krajský úřad Jihomoravského kraje (dále jen „KÚ“) dne 24. 2. 2020 na své úřední desce zveřejnil rozhodnutí ze dne 19. 2. 2020, č. j.: JMK 30093/2020, sp. zn.: S-JMK 178369/2019 OŽP/Vlč, kterým vydal ZÁVĚR ZJIŠŤOVACÍHO ŘÍZENÍ dle ust. § 7 odst. 6 *zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí)* (dále jen „Zákon“), že záměr „SO 102 – Parkovací dům Purkyňova“ **nemá významný vliv na životní prostředí a nebude posuzován podle Zákona** (dále jen „Rozhodnutí“).

Rozhodnutí navazuje na oznámení záměru (dále jen „Oznámení“) oznamovatele Brněnské komunikace a. s. (dále jen „Oznamovatel“).

Odvolatel tímto v zákonné lhůtě 15 dní od zveřejnění podává odvolání proti Rozhodnutí a žádá, aby Rozhodnutí bylo dle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zrušeno a věc **vrácena k novému projednání a rozhodnutí**, a to tak, že bude vydán nový závěr zjišťovacího řízení, že **záměr může mít významný vliv na životní prostředí, bude posouzen podle Zákona a budou zpracovány varianty řešení záměru, které by se lišily zejména umístěním.**

Odůvodnění odvolání

Odmítnuté připomínky stran vydaného závazného stanoviska MMB OÚPR.

Odmítnutí argumentace o nedostatečném určení lokalizace stavby dle závazného stanoviska MMB považuji za neoprávněné, neboť v samotném tomto závazném stanovisku stojí: „*Proti tomuto závaznému stanovisku se nelze samostatně odvolat. Opravné prostředky lze proti němu uplatnit pouze prostřednictvím odvolání proti správnímu rozhodnutí, pro které je toto závazné stanovisko vydáno*“, proto se ohrazuji tvrzením v napadeném rozhodnutí, že jde o omyl, který je třeba uplatnit v územním nebo stavebním řízení. Tato formulace je nelogická, pokud má kompetentní orgán vystupovat na základě na základě viditelného paaktu vydaného jedinou autoritou v této věci. Orgány životního prostředí nejsou oprávněni si udělat názor ve věci, která je zákonem svěřena jinému. Z těchto důvodů žádám odvolací orgán a i z dalších důvodů, aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání.

Zjišťovací řízení nebylo zahájeno na základě účastníku, kterému toto přísluší nebo zmocněnému účastníku.

Je sice pravdou, že na vliv na životní prostředí nemá tato skutečnost žádný vliv. Ale správní úřad v této situaci nemá důvod zahajovat zjišťovací řízení ex offo, atak musí postupovat v souladu se zákonem 500/2004 Sb., správní řád, a to za předpokladu, že podání bylo učiněno způsobilou osobou. Což se tak nestalo. Z tohoto důvodu tvrdím na tom, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému projednání.

Napadené rozhodnutí vychází ze závazného stanoviska OÚPRu, avšak již nereflektuje na jiná stanoviska, téhož orgánu, která danou lokalitu stabilizovala pro sportovní areál. Já je k dispozici v originále mám, nikdo je nezrušil a hovoří a o disfunkci ve výrocích Města Brna. Stejně tak jako a naprosté ignoraci přijatých usnesení Zastupitelstva m Brna při výkupech pozemků od fyzických a právnických osob pro zcela jiné účely, než je parkovací dům P+ R

Purkyňova dle usnesení Rada m Brna, které je přílohou. Odlišnost v názvosloví je zavádějící a objekt P+R nemá charakter sportovního areálu.

–

Posuzování a výrok rozhodnutí neodpovídá zákonnému vymezení zjišťovacího řízení

Cílem zjišťovacího řízení je zjištění, „zda záměr nebo jeho změna **může** mít významný vliv na životní prostředí“. Pro výsledek zjišťovacího řízení tak není podstatné zjištění, zda záměr nebo jeho změna „bude“ či „nebude“ mít významný vliv na životní prostředí, nýbrž zjištění, zda významný vliv mít „může“ či „nemůže“. „Možnost významného vlivu“ je potřebné ve zjišťovacím řízení zcela vyloučit. Teprve výsledkem případného posouzení vlivů záměru na životní prostředí je pak závěr o tom, zda záměr „bude“ či „nebude“ mít „významný vliv na životní prostředí“, resp. jaká opatření je nezbytné učinit, aby negativní vliv na životní prostředí neměl.

Aplikujíc shora uvedené závěry na Rozhodnutí, je nezbytné dospět k závěru o jejich nezákonnosti.

Předně je nezbytné uvést, že **nesprávným je již výrok Rozhodnutí, kterým bylo vysloveno, že: „záměr „SO 102 – Parkovací dům Purkyňova“, k. ú. Královo Pole, okr. Brno-město nemá významný vliv na životní prostředí a veřejné zdraví a nebude posuzován podle zákona“.**

KÚ učinil v rámci zjišťovacího řízení nesprávný závěr o tom, že záměr „nemá“ významný vliv na životní prostředí, ač jeho povinností bylo zabývat se tím, zda záměr „může“ či „nemůže“ mít významný vliv na životní prostředí.

Posuzování, které KÚ provedl, a výrok, jímž jej završil, neodpovídá zákonnému vymezení zjišťovacího řízení. Tento závěr je soudně judikován například rozsudkem Krajského soudu v Plzni, sp. zn. 59A 8/2018-97, ze dne 2. 10. 2018.¹

¹ Podle rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 10. 2018, sp. zn. 59A 8/2018-97: „Ze shora uvedených citací ustanovení zákona o posuzování vlivů na životní prostředí vyplývá, že cílem zjišťovacího řízení zjištění je zjištění, „zda záměr nebo jeho změna může mít významný vliv na životní prostředí“. Je třeba zdůraznit, že zákon používá výslovně slovo „může“. **Pro výsledek zjišťovacího řízení tak není podstatné zjištění, zda záměr nebo jeho změna „bude“ či „nebude“ mít významný vliv na životní prostředí, nýbrž zjištění, zda významný vliv mít „může“ či „nemůže“.**

„Rozhodnutí o tom, že záměr nepodléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí“, resp. „nemůže mít významný vliv na životní prostředí“, musí být výsledkem zcela jednoznačných zjištění o tom, že záměr nebo jeho změna „nemůže“ mít „významný vliv na životní prostředí“, resp. jak stanoví ustanovení § 2 věta první zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, nebude mít významný vliv na „obyvatelstvo a veřejné zdraví a na životní prostředí, živočichy a rostliny, ekosystémy, biologickou rozmanitost, půdu, vodu, ovzduší, klima a krajinu, přírodní zdroje, hmotný majetek a kulturní dědictví, vymezené zvláštními právními předpisy a na jejich vzájemné působení a souvislosti.“ **„Možnost významného vlivu“ je potřebné ve zjišťovacím řízení zcela vyloučit.** Slovy shora citované judikatury Soudního dvora Evropské unie se bude jednat o záměry či jejich změny, které „nejsou způsobilé mít významný vliv na životní prostředí“. Pokud se o takový záměr nebo jeho změnu jednat nebude, je nezbytné vydat „odůvodněný písemný závěr o tom, že záměr podléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí“.

Teprve výsledkem posouzení vlivů záměru na životní prostředí je pak závěr o tom, zda záměr nebo jeho změna „bude“ či „nebude“ mít „významný vliv na životní prostředí“, resp. jaká opatření je nezbytné učinit, aby negativní vliv na životní prostředí neměl.

Skutečnost, že vydání rozhodnutí o tom, že záměr nepodléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí, je ve zjišťovacím řízení omezeno výhradně na zcela jednoznačné případy, je podtržena i krátkostí lhůty, která je zákonodárcem správnímu orgánu stanovena pro ukončení zjišťovacího řízení. Ve lhůtě 45 dnů ode dne

Nesprávnost přístupu KÚ se prolíná celým obsahem Rozhodnutí. Jak bude rozvedeno dále v tomto odvolání, KÚ u mnoha otázek rezignoval na svoji povinnost přezkoumat, zda záměr byt' potencionálně *může* mít vliv na životní prostředí a pochybnosti neřešil. Citovaný rozsudek Krajského soudu v Plzni dále uvádí: „*Možnost významného vlivu*“ je potřebné ve zjišťovacím řízení **zcela vyloučit**. ... Skutečnost, že vydání **rozhodnutí o tom, že záměr nepodléhá** posouzení vlivů záměru na životní prostředí, **je ve zjišťovacím řízení omezeno výhradně na zcela jednoznačné případy**, je podtržena i krátkostí lhůty, která je zákonodárcem správnímu orgánu stanovena pro ukončení zjišťovacího řízení.“

KÚ **překračuje zákonné vymezení své působnosti** také tím, že své závěry opírá o:

- údajnou potřebnost záměru („*Vlivy dopadu záměru na zahrádky se nevyhodnocují. Zahrádkářské kolonie sice i ve velkých městech představují významné plochy zeleně, primárně je však nezbytné zajistit funkce nutné pro fungování města.*“), a
- údajnou urgentnost záměru („*Na základě znalosti situace v místě je zřejmé, že problematiku parkování je zde však třeba řešit již za současného stavu i bez uvažovaných dalších záměrů.*“),

Kromě toho, že není jasné, jak KÚ k závěrům ohledně potřebnosti a urgentnosti záměru dospěl (tím spíše, že to není jeho odborností), úkolem KÚ ve zjišťovacím řízení není hodnotit potřebnost záměru či jeho časovou urgentnost, nýbrž toliko posoudit možné vlivy záměru na životní prostředí a další v Zákoně uvedené hodnoty. Je hrubým porušením požadavků Zákona, pokud KÚ s odkazem na potřebnost a urgentnost záměru rezignuje na posouzení vlivů na dotčená území a kumulativních vlivů uvažovaných záměrů.

zveřejnění informace o oznámení, resp. 70 dnů, nemůže být správní orgán objektivně schopen v případě nejednoznačných případů, možnost „významného vlivu na životní prostředí“ zcela vyloučit.

Nelze neuvést, že prvoinstanční orgán ani žalovaný výklad pojmu „významný vliv“ neprovedl.

Aplikujíc shora uvedené závěry na napadené a prvoinstanční rozhodnutí, je nezbytné dospět k závěru o jejich nezákonnosti.

Předně je nezbytné uvést, že je nesprávným již výrok prvoinstančního rozhodnutí, kterým bylo vysloveno, že: „záměr „Průmyslový park Litice“ nemá významný vliv na životní prostředí a veřejné zdraví a nebude posuzován podle zákona“. Totožný závěr učinil i žalovaný, když v odůvodnění napadeného rozhodnutí na straně 8 uvedl: „Na základě výše uvedeného dospělo ministerstvo k závěru o tom, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy. KÚPK vycházel v procesu zjišťovacího řízení ze zákonem stanovených podkladů, v jejichž obsahu je dostatek informací pro kvalifikovaný závěr o tom, že záměr nemá významný vliv na životní prostředí a veřejné zdraví a nebude tak podléhat posuzování vlivů dle ZoPV.“

Správní orgány učinily v rámci zjišťovacího řízení nesprávný závěr o tom, že záměr „nemá“ významný vliv na životní prostředí, ač jejich povinností bylo zabývat se tím, zda záměr „může“ či „nemůže“ mít významný vliv na životní prostředí. Správní orgány tak ve své podstatě provedly vlastní posouzení vlivů záměru na životní prostředí se závěrem, že „budou-li učiněna oznamovatelem navržená opatření k předcházení možným významným negativním vlivům na životní prostředí, k vyloučení, snížení, zmírnění nebo minimalizaci těchto vlivů“, záměr „nebude mít významný vliv na životní prostředí“.

Správní orgány však zcela pominuly, že k učinění jimi přijatému závěru musí nejprve předcházet zjišťovací řízení s výsledkem, že záměr „může mít významný vliv na životní prostředí“. Teprve poté následuje vlastní posouzení vlivů záměru na životní prostředí, a to formalizovaným zákonem stanoveným způsobem včetně zadání zpracování nezáviseleho posudku a eventuálního stanovení podmínek pro fázi přípravy záměru, realizace (výstavby) záměru, provozu záměru, popřípadě podmínek pro fázi ukončení provozu záměru za účelem prevence, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzace negativních vlivů záměru na životní prostředí a veřejné zdraví a podmínek pro monitorování a rozbor vlivů záměru na životní prostředí (parametry, délka sledování) přiměřené povaze, umístění a rozsahu záměru a významnosti jeho vlivů na životní prostředí.

Nesprávnost přístupu správních orgánů se prolíná celým obsahem jejich rozhodnutí.“

Porušení zásady rovného postavení dotčených osob a nestrannosti

Rozhodnutí zjevně straní záměru na úkor vyjádření veřejnosti.

KÚ v Rozhodnutí nekriticky přejímá prakticky veškeré, byť veřejností kvalifikovaně zpochybněné závěry a vstupní informace Oznamovatele a staví na nich své závěry, zatímco naopak prakticky veškeré informace a námitky z vyjádření veřejnosti KÚ bagatelizuje či se jimi vůbec nezabývá, přičemž tak činí bez odpovídajícího zdůvodnění. Jak vyplývá z mnoha případů popsaných dále v odůvodnění odvolání, kontrast přístupu KÚ k Oznamovateli a veřejnosti je do očí bijící a znepokojující.

Nerovný přístup KÚ k argumentům stran navozuje silný dojem jeho podjatosti ve prospěch Oznamovatele a budí nedůvěru veřejnosti k nezávislosti správního rozhodování.

Tento přístup KÚ je v příkrém rozporu se *zásadami rovného postavení dotčených osob a nestrannosti* podle § 7 odst. 1 správního řádu: „Dotčené osoby mají při uplatňování svých procesních práv **rovné postavení**. Správní orgán postupuje vůči dotčeným osobám **nestranně** a vyžaduje od všech dotčených osob plnění jejich procesních povinností rovnou měrou.“

Nekritické hodnocení podkladů Oznamovatele jednoznačně zakazuje také soudní praxe²: „71. Za prvé, je nesporné, že **zpracovatel oznámení, byť disponuje odbornou kvalifikací, je minimálně nepřímo zainteresován na výsledku zjišťovacího řízení, neboť oznámení zpracovává na objednávku oznamovatele. Závěry zpracovatele tak nelze samy o sobě bez kritického zhodnocení i bez přihlédnutí k dalším dostupným podkladům považovat za dostatečné ve smyslu § 3 správního řádu tak, aby mohlo být přijato rozhodnutí, že závěr nemůže mít významný vliv na životní prostředí. Za druhé, závěr žalovaného je vadný i z toho důvodu, že by v jeho důsledku správní orgány prakticky rezignovaly na ochranu veřejného zájmu a vycházely by jen z podkladů, které by jim předestřel oznamovatel, jenž má ale přirozeně zájem na tom, aby jeho záměr nemusel být podroben dalším procedurám podle zákona o posuzování. Zpracovatel oznámení nemůže nahradit činnosti správního orgánu při ochraně veřejného zájmu, neboť je zpravidla soukromým subjektem s vlastními zájmy. Cílem posuzování vlivů na životní prostředí je přitom získat objektivní odborný podklad pro další řízení (§ 1 odst. 3 zákona o posuzování vlivů). ... 105. Lze tedy opět shrnout, že za hodnocení podkladů zjišťovacího řízení nesly plnou odpovědnost správní orgány, které **se nemohly zprostit své povinnosti kriticky hodnotit jednotlivé podklady a hájit veřejný zájem tím, že by se pouze spolehly na odbornost zpracovatele oznámení a souvisejících podkladů.**“**

Nepřezkoumatelnost závěrů Rozhodnutí

Zdůvodnění prakticky veškerých závěrů Rozhodnutí je zcela strohé. Je to patrně způsobeno nedostatkem argumentů pro celkový závěr rozhodnutí o tom, že záměr nemá (a ani nemůže mít?) významný vliv na životní prostředí. Ve svém důsledku to však vede k nepřezkoumatelnosti Rozhodnutí, které obsahuje celou řadu **závěrů, u nichž není zřejmé, jak k nim KÚ dospěl.**

² Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 7. 2018, č. j. 5 A 105/2018-74.

Podle komentáře³ k Zákonu: „Klíčovou částí rozhodnutí je zdůvodnění, **na základě jakých zjištěných skutečností a úvah dospěl příslušný orgán k závěru, že záměr nepodléhá procesu EIA. Jelikož jde nepochybně o klasické správní rozhodnutí, musí jeho odůvodnění splňovat požadavky standardně kladené na odůvodnění správních rozhodnutí (§ 68 a 69 SpŘ a četná judikatura k těmto ustanovením), zejména pokud jde o přezkoumatelnost rozhodnutí. Je tomu tím spíše, že rozhodnutí podléhá instančnímu a soudnímu přezkumu, takže je nezbytné, aby obsah rozhodnutí netrpěl nepřezkoumatelností, ať již pro nesrozumitelnost, či pro nedostatek důvodů.**“

Nepřezkoumatelnost závěrů Rozhodnutí vyplývá rovněž ze skutečnosti, že KÚ ve vztahu **k žádnému ze zkoumaných parametrů záměru neprovedl výklad pojmu „významný“ vliv na životní prostředí.** Není tak zřejmé, s čím zjištěné vlivy záměru poměřoval, jestliže významný vliv záměru na životní prostředí neshledal. Jeho závěry jsou tak i z toho důvodu nepřezkoumatelné. Pochybení v tomto postupu spatřuje také soudní judikatura⁴: „Dlužno doplnit, že zákon nestanoví, co míní vlivem „významným“. *Nepůjde tedy o „prostý“ vliv, nýbrž vliv určité intenzity. ... Nelze neuvést, že prvoinstanční orgán ani žalovaný výklad pojmu „významný vliv“ neprovedl.*“

Jednotlivé případy nepřezkoumatelnosti konkrétních závěrů Rozhodnutí jsou uvedeny dále v tomto odvolání.

Absence posouzení vlivů na obyvatelstvo

Rozhodnutí nebere v potaz novelizaci Zákona účinnou od 1. 11. 2017, která rozšířila rozsah posuzování dle § 2 Zákona a po níž by správní orgány nově měly posuzovat i vlivy záměru na obyvatelstvo, což je širší pojem než veřejné zdraví. Vliv záměru na obyvatelstvo totiž zahrnuje i posuzování otázky blaha obyvatelstva, kterou se KÚ ani vzdáleně nezabýval (srov. bod 5, 19 preambule směrnice EP a R 2011/92/EU). Otázka blaha se přitom neomezuje na kontrolu naplnění technických norem ve vztahu k ochraně veřejného zdraví, ale jedná se o pojem blízký pojmu pohoda bydlení, který rozvinula judikatura správních soudů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 11. 2012, č. j. 8 As 27/2012-113, č. 2776/2013 Sb. NSS). Relevantní otázky ve vztahu k posuzovanému záměru jsou tak i prosté úvahy: Jak se bude žít lidem v daném území? Respektuje daný záměr místní poměry? Přináší prospěch místní komunitě?

Odvolatel, který reprezentuje zájmy místního obyvatelstva (viz např. petice, která dosud sesbírала již téměř 800 podpisů), vznesl mnoho dokladů toho, že záměr bude mít negativní vliv na blaho jednotlivců i celého společenství městské části Královo Pole, zejména ve vztahu ke zvýšenému hluku, znečištění a dopravě nebo k narušení atmosféry klidné městské oblasti. Otázkou obecného blaha či pohody bydlení se však KÚ v rozporu s novelizovaným Zákonem vůbec nezabýval.

³KOCOUREK, Tomáš. § 7 [Zjišťovací řízení]. In: BAHÝLOVÁ, Lenka, KOCOUREK, Tomáš, VOMÁČKA, Vojtěch. Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2015, s. 48.

⁴ Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 10. 2018, č. j. 59A 8/2018-97.

Pro dokreslení, jak značná část místních obyvatel vnímá dopady záměru a Rozhodnutí, odvolatel jako přílohu odvolání přikládá článek V. Papírníkové.

Odůvodnění odvolání je dále členěno podle kapitol odůvodnění Rozhodnutí:

Možnost kumulace s jinými záměry

Rozhodnutí: „V dané lokalitě nejsou krajskému úřadu známy žádné další aktuální záměry.“

Podle Přílohy č. 2 Zákona Kritéria pro zjišťovací řízení: „Parametry záměru musí být zváženy se zvláštním zřetelem na ... kumulaci jeho vlivů s vlivy jiných známých záměrů (realizovaných, povolených, připravovaných, **uvažovaných**)“.

Veřejnost ve svých vyjádřeních KÚ upozornila, že v lokalitě je přinejmenším uvažováno o několika dalších konkrétních záměrech. Tuto připomínku KÚ vypořádal tvrzením, že mu nejsou žádné aktuální záměry známy.

Předně je zcela irelevantní, co je či není správnímu orgánu známo. KÚ zde zcela rezignoval na zásady materiální pravdy a vyšetřovací upravené pro správní řízení v § 7 odst. 1 správního řádu: „Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.“ Jaký je stav a charakter dalších záměrů, na které byl veřejností upozorněn, měl KÚ zjistit a vyhodnotit v rámci posuzování vlivu na životní prostředí. V důsledku toho, že tak neučinil, je Rozhodnutí nesprávné a nepřezkoumatelné. Toto pochybení KÚ je také konkrétním příkladem rozdílu mezi posuzováním, zda záměr má, a posuzováním, zda může mít vliv na životní prostředí.

Uplatnění těchto zásad ve zjišťovacím řízení popisuje také soudní praxe⁵: „70. Zjišťovací řízení tak není o pouhém formálním shromažďování podkladů a jejich bezobsažném hodnocení. Naopak se v něm plně uplatní zejména zásady vyšetřovací a materiální pravdy (§ 2 odst. 4, § 3 správního řádu). Správní orgán ve zjišťovacím řízení reprezentuje veřejný zájem a pouze on je garantem toho, aby bylo objektivně a pravdivě ověřeno, zda předložený záměr může či nemůže mít významný vliv na životní prostředí. Přitom **nevychází jen z podkladů předložených oznamovatelem, ale zohledňuje i všechny další dostupné podklady v potřebném rozsahu** (např. skutečnosti známé správnímu orgánu z jeho úřední činnosti, jiné procesy EIA, vědecké poznatky týkající se ochrany životního prostředí, vyjádření a námítky dotčené veřejnosti a jiných správních orgánů atd.), aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ... 72. Správní orgán vedoucí zjišťovací řízení tak není pouhým shromažďovatelem podkladů, **ale platná právní úprava vyžaduje jednak jeho aktivní součinnost s oznamovatelem, dotčenou veřejností i dotčenými orgány, jednak kritické hodnocení předložených podkladů, včetně možného doplnění dalších potřebných podkladů.**“

KÚ rezignoval na svoji povinnost opatřit si jakékoli dostupné podklady k otázce kumulativních záměrů. KÚ ignoroval informace předložené veřejností, které vyplývají nejen

⁵ Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 7. 2018, č. j. 5 A 105/2018-74.

z médií, ale také z oficiálních materiálů města, včetně například územní studie ze srpna 2019 (!).

Rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné a nesprávné, neboť není zřejmé, zda by záměr sám či v kombinaci s jinými mohl mít významný vliv na životní prostředí.

Rozhodnutí: „*Nicméně pro úplnost krajský úřad uvádí, že kumulativní vlivy vznikají v místě součtu vlivů stejného druhu. Pokud by v dané lokalitě byly řešeny záměry sportovišť, vlivy záměrů by se ve většině nescítaly.*“

Ani tato poznámka KÚ uvedená nad rámec odůvodnění není věcně správná. Veřejnost ve vyjádřeních KÚ upozornila, že jsou připravovány záměry výstavby nových sportovních hal a hřišť, které by představovaly výstavbu nových budov a masivní likvidaci zeleně. Jde o záměry, jejichž vlivy by se nepochybně sčítaly s vlivem posuzovaného záměru.

Rozhodnutí: „*Projednávaný záměr by byl podmínkou pro realizaci záměrů zmíněných v připomínkách.*“

Není zřejmé, z čeho KÚ jako orgán ochrany životního prostředí vychází při tvrzení, že záměry uvedené v připomínkách by vyžadovaly stavbu parkovacího domu pro více než 500 vozidel. Je tedy důvodem pro použití salámové metody skutečnost, že by další záměry bez parkovacího domu nebyly stavebně povoleny, a naopak dohromady s parkovacím domem by neprošly přes posuzování vlivu na životní prostředí?

V každém případě (a tím spíše, že je parkovací dům údajně podmínkou pro další záměry) by všechny tyto záměry měly být posouzeny z hlediska možností jejich vlivu na životní prostředí jako jeden celek.

Jedině tímto způsobem může dojít po věcné stránce k ucelenému a podrobnému posouzení všech potencionálních vlivů všech záměrů i v jejich kumulativních a synergických souvislostech. Tzv. *salámovou metodu* ustálená judikatura evropských i českých správních soudů v oblasti posuzování vlivů na životní prostředí striktně odmítá.

Rozhodnutí: „*Na základě znalosti situace v místě je zřejmé, že problematiku parkování je zde však třeba řešit již za současného stavu i bez uvažovaných dalších záměrů.*“

KÚ zde jednak výslovně připouští, že existují „uvažované další záměry (!), a jednak KÚ nezohlednění jiných záměrů odůvodňuje tím, že s realizací posuzovaného záměru je třeba spěchat (!). Tento postup KÚ je **hrubým porušením požadavků Zákona posoudit kumulativní vlivy uvažovaných záměrů vždy**, nikoli pouze pokud na to má oznamovatel čas. Úkolem KÚ ve zjišťovacím řízení navíc není hodnotit potřebnost záměru či jeho časovou urgentnost, nýbrž toliko posoudit možné vlivy záměru na životní prostředí a další zákonem stanovené hodnoty.

Co se týká samotné potřebnosti záměru, i zde KÚ z neznámých důvodů jednostranně přebírá argumentaci Oznamovatele, a naopak zcela přehlíží názory veřejnosti ve vyjádřeních. Odpor

veřejnosti primárně vyplývá z jednoduché skutečnosti, že je pro ni s ohledem na konkrétní podmínky (i parkovací) v lokalitě potřebnější zeleň než parkovací dům.

Také na dalším místě Rozhodnutí KÚ od Oznamovatele doslovně přebírá větu, že „V dané lokalitě je velký nedostatek parkovacích míst.“, a staví na ní své další závěry, ačkoli ve vyjádřeních veřejnost upozorňovala, že tato výchozí informace není podložena objektivními zjištěními, ani není řádně zanalyzována.

Navíc není jasné, jak s údajným „velkým nedostatkem parkovacích míst“ koresponduje avizovaná funkce park & ride, která neřeší kapacitu místního parkování, nýbrž do lokality přivádí množství dalších řidičů a zájemců o parkování.

Je také notorií, že vybudování dalších parkovacích míst přispívá ke zvýšení automobilové dopravy ve městě na úkor MHD. Automobil použijí mnozí z těch návštěvníků sportovního areálu Vodova, kteří by za stávajících okolností volili městskou hromadnou dopravu. Z důvodu zpoplatnění parkování v parkovacím domě lze navíc očekávat, že návštěvníci akcí budou primárně blokovat přilehlé ulice.

Účelnost záměru je tudíž nepromyšlená a pochybná. KÚ se těmito vážnými připomínkami veřejnosti nikterak nezabývá, pouze nekriticky přebírá neobjektivní a nepodložená tvrzení Oznamovatele a na nich staví své závěry.

Nadto není jasné, jakým způsobem koresponduje účel, resp. všeliké účely záměru deklarované v Oznámení se závaznými pokyny rozhodnutí Rady města Brna, které tvoří přílohu Oznámení, tj. připravovat vybudování parkoviště s účelem využití park & ride.

Soulad stavby s územním plánem

Rozhodnutí: „*Posouzení souladu stavby s územně plánovací dokumentací je nad rámec kritérií pro zjišťovací řízení.*“

Uvedené tvrzení KÚ neodpovídá požadavkům Zákona. Podle Přílohy č. 2 Zákona Kritéria pro zjišťovací řízení: „*Parametry území, které může být ovlivněno záměrem, musí být zváženy se zvláštním zřetelem na stávající a schválené využívání území a priority jeho trvale udržitelného využívání.*“ KÚ sám dále uvádí, že „*Vyjádření příslušného orgánu územního plánování k záměru z hlediska územně plánovací dokumentace je dokládáno jako povinná příloha oznámení.*“ Proč by šlo o povinnou přílohu, pokud by posouzení souladu s územně plánovací dokumentací nebylo součástí zjišťovacího řízení?

Rozhodnutí: „*Dle závazného stanoviska příslušného úřadu – Magistrátu města Brna, odboru územního plánování a rozvoje, ze dne 04.12.2019 je záměr z hlediska souladu s politikou územního rozvoje, vydanou územně plánovací dokumentací a z hlediska uplatňování cílů a úkolů územního plánování přípustný.*“

Veřejnost ve svých vyjádřeních vznesla pádné argumenty o tom, že záměr není v souladu s platným územním plánem. KÚ se těmito námitkami vůbec nezabýval, toliko konstatoval

existenci stanoviska odboru územního plánování a rozvoje Magistrátu města Brna (dále též „OUPR“).

KÚ se měl však buď věcně vypořádat s námitkami veřejnosti k závěrům stanoviska OUPR, anebo postupovat podle § 149 odst. 6 správního řádu: „*Jestliže správní orgán při své úřední činnosti zjistí, že jiný správní orgán učinil nezákonné závazné stanovisko, dá podnět správnímu orgánu příslušnému k přezkumnému řízení a vyčká jeho rozhodnutí.*“

Jedině tak by bylo možné ve smyslu § 3 správního řádu postavit najisto závěry zjišťovacího řízení. KÚ založil nepřezkoumatelnost Rozhodnutí tím, že se pouze odvolal na formální autoritu stanoviska, aniž by se jakkoli vypořádal s rozsáhlými odbornými výhradami veřejnosti či umožnil jejich přezkum.

Neudržitelnost závěrů stanoviska OUPR je přitom zjevná. Sám OUPR ve stanovisku uvádí, že jde o území **ZVLÁŠTNÍCH PLOCH PRO REKREACI (R)** určené pro **hromadnou rekreaci, sport, zábavu a soustředěné formy rekreačního bydlení a ubytování**, na kterém lze připustit výstavbu *komunikací a zařízení technické vybavenosti zajišťujících pouze bezprostřední obsluhu předmětné funkční plochy, objektů zeleně, dětských hřišť a ostatních veřejných prostranství, a parkovací stání a garáže pouze pro potřebu vyvolanou přípustným (nebo podmíněně přípustným) využitím předmětného území.*

Záměr těmito omezením naprosto neodpovídá zejména funkcí a účelem, když zejména plánované využití pro park & ride zcela překračuje obsluhu předmětné funkční plochy i potřebu vyvolanou přípustným využitím předmětného území.

KÚ ani neproověřil, zda stanovisko OUPR vychází ze stejného zadání jako záměr posuzovaný ve zjišťovacím řízení. Ve stanovisku OUPR není účel umístěvané stavby jakkoli specifikován, byť jde o podstatnou okolnost z hlediska posouzení souladu s územním plánem. Je tedy otázka, co vlastně OUPR posuzoval a do jaké míry se to shoduje se specifikací záměru. Je povinností KÚ veškeré tyto pochybnosti prověřit.

KÚ se jakkoli nevypořádal ani s námitkami veřejnosti o tom, že záměr je v rozporu s aktuální koncepcí cyklistické dopravy dle platného územního plánu, podle níž dotčený prostor figuruje jako vybraná výhledová trasa pro cyklistickou dopravu. Soulad záměru se schváleným plánem cyklodopravy by měla posoudit dopravní studie.

Varianty umístění záměru v jiných lokalitách

Rozhodnutí: „*Krajský úřad se ve zjišťovacím řízení zabývá záměry pouze v takové podobě, v jaké jsou předloženy oznamovatelem. Případné posouzení jiných variant přichází v úvahu pouze tehdy, pokud krajský úřad dospěje k závěru, že významné vlivy záměru nelze vyloučit a vydá o tom závěr zjišťovacího řízení.*“

Veřejnost ve vyjádřeních k Oznámení předložila návrh konkrétních lokalit, které jsou mnohem vhodnější pro umístění záměru. Tyto lokality by jednak nepředstavovaly likvidaci zeleně a jednak by nepřiváděly automobilovou dopravu z dálnice do obydlené části města. Zvolená varianta je zejména z hlediska funkce parkovacího domu park & ride naprosto

nevhodná, neboť automobilovou dopravu, jíž se chce město vyhnout, zavádí přímo do obydlené a klidové zóny.

Posouzení jiných variant řešení je zjevně účelné a ve veřejném zájmu, jehož je KÚ povinen ze zákona dbát.⁶ To je též důvodem, proč by měl KÚ rozhodnout, že záměr podléhá posouzení vlivů na životní prostředí podle Zákona a navrhnout zpracování variant řešení záměru, které by se lišily zejména umístěním. Oznamovatel ani KÚ jiným variantám řešení nevěnovaly prakticky žádnou pozornost, což je v rozporu s veřejným zájmem i s požadavky Zákona.

Podle Přílohy č. 2 Zákona Kritéria pro zjišťovací řízení: „Parametry území, které může být ovlivněno záměrem, musí být zváženy se zvláštním zřetelem na schopnost přírodního prostředí snášet zátěž se zvláštním zřetelem **na ...území historického, kulturního nebo archeologického významu, území hustě zalidněná**“.

Vliv záměru na stávající dopravní situaci

Rozhodnutí: „Jedná se o běžné napojení staveb tohoto druhu na komunikace. ... Stávající stavby obdobného charakteru dopravní problémy nezpůsobují.“

V otázce dopravního napojení KÚ opět rezignoval na povinnost prověřit možné vlivy záměru. Jeho zdůvodnění je pak nepřezkoumatelné. KÚ hovoří o „stávajících stavbách obdobného charakteru“. Není však jasné, o jakých *stávajících obdobných* stavbách hovoří, jestliže má jít o největší parkovací dům v Brně.

Naprostě stěžejní je pak námitka veřejnosti, že při sportovních a kulturních akcích bude celá kapacita parkovacího domu i parkoviště najíždět a poté vyjíždět v jeden moment. Dopravní studie musí posoudit i špičkové stavy kumulace návštěvníků *všech* hal a zařízení (včetně dalších uvažovaných) v areálu. S touto námitkou se KÚ nijak nevypořádal. Odůvodnění odkazem na neupřesněné stávající stavby je nepřezkoumatelné. Nelze si ani představit *stávající stavbu obdobného charakteru*, u které by obdobné dopravní řešení (například bez jakýchkoli odbočovacích pruhů) nezpůsobovalo vážné dopravní problémy.

Vyhotovení dopravní studie je s ohledem na výše uvedené nezbytné.

Umístění záměru navíc tvoří bariéru pro pohyb chodců do areálu od zastávek MHD u Technického muzea, protože parkovací plochy neumožňují pohyb pěších jinak než přes zpevněné plochy parkoviště. To je při nárazových intenzitách chodců před začátkem a po skončení akcí v halách nebo na fotbalových utkáních velmi nebezpečné křížení s dopravou, která bude navíc kapacitně kulminovat v tutéž dobu.

Vlivy hluku

Rozhodnutí: „Hluková studie byla doložena jako příloha oznámení se závěrem, že provozem novostavby parkovacího domu nedochází k překročení hygienických limitních hladin akustického tlaku ... Krajská hygienická stanice Jihomoravského kraje se sídlem v Brně, která je kompetentní k posouzení vlivů hluku, ve svém vyjádření č. j. KHSJM

⁶ Podle § 7 odst. 1 správního řádu: „Správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem“.

06168/2020/BM/HOK ze dne 31.01.2020 nemá k záměru připomínky. Vzhledem k výše uvedenému nemá krajský úřad důvod zpochybňovat relevantnost předložené hlukové studie a požadovat její přepracování.“

KÚ nevypořádal připomínky veřejnosti k předložené hlukové studii. Podle hlukové studie nebudou limity v měřených místech překročeny ani po připočtení vlivu provozu parkovacího domu. Tento závěr však nedává smysl, když na jiném místě hluková studie uvádí, že limitní hlukové hodnoty jsou překročeny pro denní i noční dobu již nyní.

Tyto připomínky KÚ vypořádává odkazem na vyjádření Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje ze dne 31. 1. 2020. Není však přípustné, aby Oznamovatel vyjádření Krajské hygienické stanice k záměru doložil až po zveřejnění Oznámení záměru. Veřejnost tak neměla možnost se s vyjádřením seznámit, ani se k němu vyjádřit.

V důsledku toho není veřejnost seznámena ani s věcným vypořádáním připomínek k hlukové studii (pokud vůbec byly vypořádány), a nemá možnost se k tomuto vypořádání vyjádřit v odvolání.

Posouzení stávající fauny a flóry/ Vlivy na flóru a faunu a územní systém ekologické stability

Rozhodnutí: „Krajský úřad provedl v místě realizace záměru šetření a nedomnívá se, že by zde vzhledem k charakteru lokality bylo nutné provádět podrobnější vyhodnocení a ztotožňuje se s informacemi uvedenými v oznámení záměru“.

Rozhodnutí je v této otázce nepřezkoumatelné. KÚ sděluje, že provedl místní šetření, oznamuje svůj závěr, na základě jakých poznatků k němu dospěl však zůstává utajeno.

Rozhodnutí: „V místě záměru ani jeho těsné blízkosti nebyly chráněné druhy zaznamenány“.

Není zřejmé, kým nebyly chráněné druhy zaznamenány, jestliže nebyl proveden biologický průzkum, ani jakou má tato bezobsažná informace relevanci pro rozhodování KÚ.

Veřejnost ve vyjádřeních upozornila, že v lokalitě je běžně pozorován roháč obecný. Tato připomínka nebyla jakkoli vypořádána.

Z ornitologického hlediska je plocha, kde má dojít k zástavbě spolu se zelení zahrádkářské kolonie, jednou z významných částí rozptýlené zeleně v Brně. V uvedené oblasti bylo v posledních letech zjištěno sedm zvláště chráněných druhů podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny a vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, přičemž šest z nich jsou zároveň ohrožené druhy z Červeného seznamu ptáků ČR (Šťastný a kol. 2017). Jedná se zejména o tyto druhy: krahujec obecný, krutihlav obecný, strakapoud jižní, kavka obecná, lejsek šedý. Čerpáno z: Ornitologický význam rozptýlené zeleně v oblasti ulice Purkyňovy, Vodovy a okolí.

S ohledem na výše uvedené je nezbytné zpracování biologické studie, která by posoudila výskyt zmíněných chráněných druhů a prověřila případný výskyt dalších chráněných druhů.

Rozhodnutí: „*Dendrologický průzkum nebyl doložen přílohou oznámení, ale jeho výsledky jsou uvedeny v této kapitole.*“

Není zřejmé, proč nebyl dendrologický průzkum předložen jako příloha Oznámení. V Oznámení je z dendrologického průzkumu citován pouze seznam latinských názvů dřevin, nacházejících se v lokalitě. Zcela chybí informace o jejich dendrologické a krajinářské hodnotě. Tyto informace jsou přitom nezbytnou součástí dendrologického průzkumu, je-li jeho účelem povolení k vykácení, jako je tomu v daném případě. Je s podivem, že se KÚ o toto hodnocení nezajímá a spokojí se s pouhým výčtem latinských názvů dřevin.

KÚ by měl vyžádat doložení plného znění dendrologického průzkumu, seznámit se i s jeho hodnotící částí a tuto zahrnout do posuzování vlivů záměru na životní prostředí. Pokud by dendrologický průzkum hodnotící část neobsahoval, měl by KÚ žádat její doplnění.

Pozemky pro výstavbu nejsou nyní využívány, část pozemků je zarostlá náletovými dřevinami.

Není zřejmé, proč KÚ opakuje tuto mantru Oznamovatele, ani jaký jí přikládá význam. Pozemky pro výstavbu primárně představují zeleň, které je ve městě zoufale málo. Kromě toho má celá lokalita velký potenciál pro využití coby městské rekreační zóny. Stávající (ne)využití pozemků není z hlediska ochrany životního prostředí rozhodující a šlo by jej snadno a s malými náklady změnit. Skutečnost, že správa města navzdory žádostem obyvatel tento prostor zanedbává, je výhradně její špatnou vizitkou, nikoli důvodem pro likvidaci poslední zeleně a betonování.

Vlivy na veřejné zdraví

Rozhodnutí: „*Vlivy dopadu záměru na zahrádky se nevyhodnocují. Zahrádkářské kolonie sice i ve velkých městech představují významné plochy zeleně, primárně je však nezbytné zajistit funkce nutné pro fungování města. Zahrádkářskou kolonii v současném stavu rozhodně nelze považovat za příjemně působící městskou rekreační zónu.*“

Není zřejmé, z čeho KÚ dovozuje, že vlivy na zahrádky „se nevyhodnocují“, nicméně tento jeho závěr je v rozporu se Zákonem, který vyžaduje posouzení vlivů na životní prostředí, což je pojem, který bezesporu zahrnuje také zahrádky. KÚ připouští, že zahrádky představují „významné plochy zeleně“, nicméně konstatuje, že záměr je důležitější než tyto plochy zeleně. Úkolem KÚ ve zjišťovacím řízení však není hodnotit potřebnost záměru, nýbrž posoudit možné vlivy záměru na životní prostředí. KÚ na tento svůj úkol ve vztahu k zahrádkám, které představují „významné plochy zeleně“ pro obyvatelstvo a rekreační zónu pro jejich uživatele (obdobnou jako například zahrádky u rodinných domů), zcela rezignoval. Jeho Rozhodnutí je tak neúplné a nepřezkoumatelné.

Nadto je třeba upozornit, že v zahradách se též nachází flóra a fauna, jíž je třeba posuzovat. V daném případě mnoho vzrostlých stromů a není vyloučeno, že též chráněné a ohrožené druhy zvířat.

Vlivy na klima/ Vlivy na kvalitu ovzduší a klima

Rozhodnutí: „Z tohoto úhlu pohledu by nebylo možné realizovat žádnou stavbu z klasických stavebních materiálů, protože každá stavba má určitou schopnost akumulace tepla oproti nezastavěnému pozemku. V rámci zjišťovacího řízení se posuzuje vliv na klima v širším měřítku. Vzhledem k rozsahu stavby není vliv na klima možný.“ „Vlivy na klima jsou vyloučeny.“

Odůvodnění KÚ k jeho závěrům ohledně vlivů na klima je absurdní a nepřezkoumatelné. KÚ nejprve oponentům vkládá do úst nesmyslný argument o tom, že není možné realizovat žádnou stavbu, jelikož každá stavba má schopnost akumulace tepla oproti nezastavěnému pozemku. Vyvrácením tohoto argumentu pak KÚ odůvodňuje přípustnost dané stavby. Vytváří tím však argumentaci stejně nesmyslnou, podle které by naopak bylo možné postavit jakoukoli stavbu.

Na základě jakých úvah KÚ u dané stavby vyloučil jakýkoli vliv na klima, zůstalo nevysvětleno.

Veřejnost je ohledně klimatu jiného názoru: Ve vedle stojících panelových domech s okny k jihu již dnes nelze v létě přežít.

Záměr je v rozporu s koncepcí přípravy adaptace města Brna na klimatickou změnu, jež byla schválena v minulém volebním období orgány města Brna. Webové stránky města uvádějí: „Město Brno si je vědomo rizika v souvislosti s klimatickou změnou. Rostoucí rizika spojená se změnou klimatu v urbánních oblastech zvyšují jejich zranitelnost a mohou mít rozsáhlé negativní dopady na kvalitu života obyvatel (bezpečnost, zdraví, výdělek a majetek) i na národní ekonomiku, ekosystémy a přírodní kapitál.“⁷

KÚ nesplnilo svoji zákonnou povinnost rizika těchto dopadů u záměru vyloučit.

Rozhodnutí: „Významné negativní vlivy na kvalitu ovzduší jsou vyloučeny.“

Předložená rozptylová studie vychází z provozu běžného parkovacího domu a nepočítá s tím, že při sportovních a kulturních akcích bude celá kapacita parkovacího domu i parkoviště najíždět a poté vyjíždět v jeden moment. V kombinaci s nedořešenou dopravní situací bude v těchto momentech docházet k překračování krátkodobých imisních limitů, s ohledem na četnost akcí ve větším počtu, než je přípustná četnost překročení limitů za kalendářní rok, která připouští například u oxidu dusičitého NO₂ pouze 18 případů za rok.

Nadto významný vliv na životní prostředí nelze ztotožňovat pouze s překročením maximálně povolených limitů, ale i s **dosazením hodnot, které životní prostředí zkrátka významně ovlivní. S tímto faktem se KÚ nikterak nevypořádal.**

Vykácení 150 vzrostlých stromů je v době klimatické nouze hříchem, zvláště když Brno trápí sucha a z nich plynoucí prašný vzduch. Navíc každá dopravní stavba přitahuje další dopravu, z níž vzniká další prašnost a exhalace.

⁷ <https://www.brno.cz/strategie/urbanadapt-klimaticka-zmena/>

Role KÚ ve zjišťovacím řízení není omezena pouze na to, aby zkontroloval, zda některé ze stanovisek nekonstatuje překročení limitů či jiných zákonných omezení záměrem. Povinností a smyslem KÚ v zajišťovacím řízení je posoudit možné vlivy záměru na obyvatelstvo, veřejné zdraví a životní prostředí ve všech jejich souvislostech. I ke stanoviskům dotčených orgánů musí KÚ přistupovat kriticky a vypořádat připomínky k nim. KÚ nemá kontrolu nad tím, z jakých podkladů a informací dotčené orgány vycházely, a zda si uvědomily všechny souvislosti a efekty, které provoz záměru může mít. Právě kvůli těmto podrobnostem a souvislostem nemůže KÚ veškerou odpovědnost za posouzení vlivů na obyvatelstvo a veřejné zdraví a vlivů na životní prostředí přenést na dotčené orgány. Pokud by mělo být rozhodnutí postaveno jen na souhrnu samostatných vyjádření a stanovisek, role KÚ by postrádala smysl.

Rozhodnutí v rozporu se Zákonem neposuzuje vlivy záměru na obyvatelstvo, což je širší pojem než veřejné zdraví a zahrnuje i posuzování otázek blaha obyvatelstva či pohody bydlení. Z toho důvodů je Rozhodnutí nesprávné a nepřezkoumatelné.

Chybný výčet pozemků, na kterých je záměr navržen

Rozhodnutí: „Umístění záměru je zřejmé ze situačního výkresu doloženého jako součást oznámení. Přesný výčet pozemků je podstatný v navazujících správních řízeních dle stavebního zákona. Opomenutí pozemku v podrobném popisu dotčených pozemků nemá vliv na posouzení dopadů záměru na životní prostředí.“

Je skutečností, že situační výkres neodpovídá výčtu pozemků. Není však zřejmé, zda k opomenutí, o kterém hovoří KÚ, došlo ve výčtu pozemků anebo v situačním výkresu. Je zákonnou povinností KÚ tuto okolnost vyjasnit. Tato okolnost je rozhodující z hlediska umístění objektu a jeho vzdálenosti od zahrádek.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

PŘÍLOHA ODVOLÁNÍ

Článek V. Papírníkové zveřejněný na webových stránkách Petice „Změna lokality záchytného parkoviště Purkyňova mimo obytné zóny“:

V Brně 21. 2. 2020

Zahájilo vedení města Brna systematickou likvidaci zelených ploch v Brně záměrně nebo jsou lidé ve vedení jen nekompetentní idioti?

Po zmršené „kultivaci“ parků a jiných zelených ploch, která nadále probíhá (např. zelených proluk na ulici Tábor, park Šelepka a Slovanské náměstí, kde se naprosto bezdůvodně kácely zdravé stromy a pak vysadily nekvalitní, ale za to pěkně drahé náhrady, které do konce letošního léta nejspíš stejně pozdechají... a mnoho dalších „úspěšných projektů na obnovu zeleně“) – se vedení města chystá k dalším krokům.

Na ulici Purkyňova naproti Technickému muzeu plánuje postavit největší parkoviště v Brně (přes 500 parkovacích míst). To by samo o sobě nebylo nijak zvláštní – město parkovací místa potřebuje, protože za prací sem dojíždí až 90 000 lidí denně (info od starostky KrPole z diskuze s občany 19.2.2020). Zajímavé ale je, jak rychle a proč vznikl zrovna tento projekt a byl umístěn zrovna na tento poslední velký kus zeleně široko daleko... Vedení města sice tvrdí, že je určen pro rezidenty, tomu ale nevěří ani oni sami a koncept parkoviště P+R si nahlas nedovolí říct už ani pan Kratochvíl nebo pan Leder (oba členové představenstva Brněnských komunikací, které budou stavbu realizovat) ze strachu, že by je údernější, logicky uvažující babičky z Purkyňove umlátili smotaným Královopolským zpravodajem. Ke stavbě kromě jednoho neodborného, nicneříkajícího, ale hezky namalovaného prezentačního blábolu není dostupná žádná kompletní dokumentace. Tu by mělo město vydat spíš jako omalovánky pro děti bydlící v blízkém okolí stavby, protože potom co jim zlikvidují i ten poslední kus zeleně se v místě nebude dát pořádně dýchat a místo toho, aby v létě venku zdechaly na horko, tak můžou zůstat doma a vybarvovat. Úplně upřímně si ale musíme říct, že město ani Bkom nemohli žádnou relevantní dokumentaci nikomu představit, kde by ji taky vzali – nikdo se totiž nenamáhal s nějakými odbornými studiemi – například dost zásadní dopravní studií, nebo posouzení vlivu na zdraví obyvatel, hlukovou studií apod. Město navíc veškeré námitky a dotazy obyvatel s arogancí sobě vlastní ignoruje a vesele si pokračuje s přípravou stavby. I kdyby jim náhodou došlo, že obyvatelé místa jsou voliči, kteří nejsou důležití jen pár měsíců před volbami, tak by se jim na některé otázky odpovídalo jen velmi těžko. Fakta i logika totiž stojí proti nim.

Faktem totiž je, že parkoviště se staví pro Starez a.s., který na pozemcích na Vodove vybuduje v následujících letech obrovský sportovní areál určený převážně fotbalistům. V tomto procesu nejspíš vezmou za své i zahrádky, které zatím zůstaly „nedotčené“. Dlouhý smích. To už nebude tak vadit, protože pokud jim 4 metry od zahrádkářské kolonie vyroste 6patrový betonový otevřený panelák a veškerý prach a bordel z parkujících aut bude tím pádem poletovat po okolí, tak zahrádky i cokoli na nich vypěstované bude stejně k ničemu.

Faktem je, že parkovací dům nijak nepomůže ani masovým nájezdům fanoušků fotbalu nebo účastníků kulturních akcí, stejně jako všichni ostatní autodebilové budou hledat poslední volné parkovací místo zadarmo, i kdyby to mělo trvat hodinu, protože přece místo toho nepojedou na zápas 20 minut MHD! Pokud by i přesto nějak donutili nárazové návštěvníky zaparkovat v PD, dojde k názorné ukázce toho, jak to vypadá, když myslí ten, kdo toho

nejmíň ví. Kdyby si totiž vedení města nechalo udělat dopravní studii, zjistilo by, že při jimi navrhovaném umístění PD a nájezdu 300 aut (velmi optimistický odhad) po Purkyňove, téměř v jednu chvíli, s časovou dotací 10 vteřin na průjezd jednoho auta závorou, vznikne naprosto šílená dopravní situace, kterou snad dokáže psychicky unést jen Michael Douglas.

Bezpečnostní rizika spojená s umožněním parkování takto blízko fotbalovému stadionu Vám vysvětlí kterýkoli člen Hooligans – anglická fotbalová liga má ucelený seznam čítající k miliónu kontaktů, z nichž každý je na ničení a akce, za které by se nestyděla kterákoliv neorganizovaná banda kreténů aspirujících na teroristickou buňku, specialista na slovo vzatý...a nebo zavolejte někomu z fanoušků baníčku.

Faktem je, že stavba naprosto znehodnotí kvalitu bydlení obyvatel v okolí, cenu jejich nemovitostí a bude mít katastrofické dopady na životní prostředí, zejména na teplotu okolí, prašnost a hlučnost. Faktem také je, že by se nejdříve měly namalovat modré zóny a pak provést dopravní studie a teprve na základě té by se mělo rozhodnout jak velký parkovací dům postavit, kdo jej bude využívat a kam ho umístit.

Proč to vedení města potažmo Bkom dělá? Může se přece postavit parkoviště na daleko vhodnějším místě, na konečné 12, které při troše štěstí bude možná využívat pár lidí dojíždějící za prací do Brna a možná trochu víc lidí, kteří za prací dojíždí do Technologického parku...to, že by jim parkoviště měli postavit firmy, které je zaměstnávají a ne město za peníze všech daňových poplatníků, zatím nechám stranou. Byl by naplněn koncept P+R, nezatežovala by se ulice Purkyňova ve svém úplně nejužším místě – mezi zastávkami Červinkova a Technické muzeum, neničila by se zeleň a životní prostředí, zbytečně by se nemotivovali další lidé k tomu, aby najížděli do hustě obydlené části města...bud' jsou teda ve vedení města idioti, kteří neví, co dělají a o své práci vlastně ani moc nepřemýšlí – to je ten horší případ, nebo v lepším případě za to někdo dostal pořádně zapláceno, pak by to aspoň dávalo smysl, ať se na mě brněnští radní nezlobí, ale úplně zde nevidím třetí možnost, protože logicky to smysl fakt nedává.

Příště si společně popláčeme nad novým návrhem územního plánu města Brna, aneb proč je pro brněnské vedení zeleň prosté slovo?

Zeleni zdar!

Věra Papírníková